

بررسی و تحلیل فضایی تأثیرات گردشگری بر نواحی روستایی از دیدگاه جوامع محلی (مورد: بخش شاهو - شهرستان روانسر)

علی شمس الدینی^۱ داود جمینی^{*} علیرضا جمشیدی^۲

- ۱- استادیار گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
- ۲- دکترای جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سنتدج، سنتدج، ایران
- ۳- دکترای جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

چکیده

گردشگری به واسطه تأثیرات مختلفی که بر جوامع، اعم از نقاط شهری و روستایی، بر جای می‌گذارد، در صورت مدیریت بهینه و کارآمد می‌تواند زمینه‌های توسعه و پیشرفت جوامع میزبان را فراهم نماید و در صورت عدم مدیریت و بی‌توجهی، می‌تواند زمینه‌ساز بروز مسائل و چالش‌های متعدد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی در مناطق میزبان باشد. هدف از پژوهش حاضر که از نوع تحقیقات کاربردی و با روش توصیفی - تحلیلی انجام گرفته است، بررسی و تحلیل فضایی تأثیرات گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو از توابع شهرستان روانسر از دیدگاه روستاییان بخش مذکور است. جامعه آماری پژوهش را، کلیه سرپرستان خانوار واقع در ۸ روستای بخش شاهو (۹۰۸ نفر) تشکیل می‌دهند، که با استفاده از فرمول کوکران ۲۰۶ نفر به عنوان نمونه انتخاب شده‌اند. ابزار اصلی این پژوهش پرسش‌نامه‌ای بوده که روایی آن توسط استادی دانشگاهی و متخصصان گردشگری و پایاپی آن با استفاده از ضربی آلفای کرونباخ تأیید گردید. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات و نمایش فضایی اثرات گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو به ترتیب از دو نرم‌افزار SPSS و GIS استفاده گردید. نتایج بررسی کلی تأثیرات گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو نشان داد که گردشگری بر ۳۸/۳ درصد مناطق مورد مطالعه تأثیری در حد کم و خیلی کم، بر ۳۰/۱ درصد تأثیر در حد متوسط و بر ۳۱/۵ درصد تأثیر زیاد و بسیار زیادی داشته است. همچنین، نتایج تحلیل واریانس حاکی از تفاوت معنادار بین روستاهای بخش مذکور به لحاظ تأثیرپذیری از گردشگری در کلیه ابعاد مورد بررسی بود. به طور کلی نتایج تست دانکن نشان داد روستای قوری‌قلعه با میانگین رتبه‌ای ۴/۴۹ در سطح چهارم (بالاترین سطح تأثیرات)، سه روستای تازه‌آباد، شبانکاره و بنچله به ترتیب با میانگین رتبه‌ای ۲/۶۸، ۲/۶۶ و ۲/۸۱ در سطح سوم، روستاهای قلعه‌گاه، چلانه و دهليزی به ترتیب با میانگین رتبه‌ای ۱/۸۸، ۱/۹۰ و ۲ در سطح دوم و روستای بزرگ‌مرد با میانگین رتبه‌ای ۱/۲۷ در سطح اول (پایین‌ترین سطح اثرپذیری) واقع شده‌اند.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، اثرات گردشگری، توزیع فضایی، نواحی روستایی، بخش شاهو.

طرح مسئله

گردشگری از مهم‌ترین فعالیت‌های انسان معاصر است که همراه با به وجود آوردن تغییراتی شکرف در سیمای زمین، اوضاع سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، منش و روش زندگی انسان‌ها را دگرگون می‌سازد و موجب گسترش روابط بین ملت‌ها می‌شود (کرمی‌دهکردی و همکاران، ۱۳۹۱، ۹۹؛ ساری‌سیک و همکاران^۱، ۲۰۱۱، ۱۰۱۱). صنعت گردشگری بعد از صنعت نفت و خودروسازی، سومین صنعت مهم جهان شمرده می‌شود و علاوه بر فقرزادی، عدالت گسترشی و اشتغال‌زاوی، درآمد بالایی را ایجاد کرده است، به گونه‌ای که سازمان گردشگری در بیانیه مانیل، گردشگری را نیاز اساسی در هزاره‌ی سوم معرفی کرده است (نوری و همکاران، ۱۳۹۲: ۸۶). با این وجود گسترش این صنعت در هر نقطه از جهان، نیازمند شرایط و امکانات ویژه‌ای از قبیل آب و هوا، آثار تاریخی و فرهنگی، جاذبه‌های طبیعی، آداب و سنت، زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات است (قنبیری و همکاران، ۱۳۹۲، ۷۰). وجود پتانسیل‌های طبیعی، چشم‌اندازهای زیبا و کمنظیر، آداب و سوم محلی و ... در نواحی روستایی از یک طرف، و از طرف دیگر گریز از فشارهای شهرنشینی، باعث می‌شود که نواحی روستایی به عنوان جایگاه و مکانی مهم، جهت گذران اوقات فراغت و گردشگری مطرح گرددند (فرجی سبکبار و همکاران، ۱۳۹۱، ۲۲).

زمانی که یک جامعه به مقصد گردشگری تبدیل می‌شود، کیفیت زندگی و نظامهای ارزشی و آداب و سنت تحت تأثیر قرار می‌گیرند (گنود و زینس^۲، ۲۰۱۱، ۱). به طور کلی، گردشگری می‌تواند به عنوان ابزاری برای توسعه مناطق روستایی باشد، چرا که این مقوله می‌تواند به عنوان یک منبع مالی جدید، وضعیت اقتصادی مردم محلی را بهبود و به عنوان منبعی در خصوص زدودن فقر و افزایش اشتغال‌زاوی مطرح باشد (سابل^۳، ۲۰۱۰، ۱۳۹؛ گیائوتزی و نیجکامپ^۴، ۲۰۰۶، ۸؛ بریدنهان و ویکن^۵، ۲۰۰۴، ۷۵؛ فوساتی و پانلا^۶، ۲۰۰۰، ۱۸؛ لی و چانگ^۷، ۲۰۰۸، ۱۸۷). همچنین، توسعه گردشگری و توسعه روستایی دو عامل مرتبط به هم بوده که توسعه هر کدام بر دیگری اثری مثبت دارد (آرنتنز و همکاران^۸، ۲۰۰۷). با این وجود، اگر گردشگری روستایی به نحوی مناسب برنامه‌ریزی و مدیریت شود، می‌تواند خالق یا محرك فرایند توسعه یافته‌گی برای حصول به پایداری توسعه در نواحی روستایی و نیز پایداری جوامع محلی در کلیه زیر شاخه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و همچنین، فعالیت گردشگری به طور کلی به حساب آید (عنابستانی و همکاران، ۱۳۹۱، ۲). در غیر این صورت آثار و پیامدهای منفی متعدد گردشگری در کلیه ابعاد اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، زیست محیطی، بهداشتی، کالبدی و ...، بر چالش‌های جوامع روستایی دامن زده و زمینه‌های پسرفت جوامع روستایی را فراهم می‌نماید.

۱ - Sariisik et al

۲ - Gnoth and Zins

۳ - Sebele

۴ - Giaoutzi & Nijkamp

۵ - Breidenhann & Wickens

۶ - Fossati & Panella

۷ - ; Lee & Chang

۸ - Arntzen et al

نواحی روستایی بخش شاهو واقع در شهرستان روانسر به واسطه جاذبه‌های طبیعی (از جمله این جاذبه‌ها غار قوری‌قلعه، غار کاوات^۱، کوه شاهو، جنگلهای انبوه بلوط، چشمهای متعدد و ...) و انسانی (از جمله بازارچه‌های محلی، آداب و رسوم محلی، روستاهای با بافت سنتی و پله‌کانی، صنایع دستی و ...)، سالانه پذیرای هزاران گردشگر از تمامی نقاط کشور و حتی کشورهای همسایه به‌ویژه کشور عراق است. بررسی تأثیرات گردشگران بر نواحی روستایی بخش شاهو و سنجش میزان تأثیرپذیری هر یک از روستاهای همچنین، وضعیت فضایی تأثیرات گردشگری بر نقاط روستایی این بخش، مسائلی هستند که محققان در پژوهش حاضر به دنبال بررسی آن‌ها می‌باشند، زیرا با دستیابی به اهداف فوق می‌توان ضمن مشخص ساختن و شناسایی وضعیت موجود، که اولین گام برای فرایند برنامه‌ریزی می‌باشد، زمینه‌های لازم را برای برنامه‌ریزی آگاهانه‌تر و دقیق‌تر مسئلان امر گردشگری در دو بخش دولتی خصوصی فراهم آورد.

پیشنهاد تحقیق

در ارتباط با تأثیرات گردشگری بر نواحی روستایی یا به عبارتی اثرپذیر نواحی روستایی از گردشگری مطالعات متعددی صورت گرفته است که در ادامه به نتایج چند مطالعه مهم اشاره می‌شود. نتایج پژوهش مهدوی و همکاران (۱۳۸۷)، با هدف بررسی اثرات گردشگری بر توسعه روستایی با نظرسنجی از روستاییان دره کن و سولقان، نشان داد که گردشگری در زمینه اقتصادی اثرات محدودی داشته و به جز اشتغال‌زا و درآمدزا اندک، موجب بالا رفتن قیمت‌ها و سوداگری زمین شده است. در زمینه اجتماعی اثرات مثبت بیشتری نظیر افزایش سعادت، بهداشت فردی و عمومی، افزایش تعامل با نواحی همجوار و کاهش مهاجرت داشته است. در زمینه زیستمحیطی نیز ورود گردشگران به نابودی گونه‌های گیاهی و جانوری، افزایش آلودگی و تخریب محیط زیست منجر شده است.

يعقوبی (۱۳۹۱)، در مطالعه‌ای اثرات گردشگری را در مناطق روستایی بخش سلطانیه استان زنجان را بررسی کرد. نتایج پژوهش نشان داد تقویت اقتصاد منطقه، رونق صنایع دستی محلی، افزایش کیفیت زندگی و حل معضل بیکاری از اثرات مثبت و تخریب پوشش گیاهی، افزایش قیمت زمین و مسکن، از بین رفتن فرهنگ سنتی و تضاد اجتماعی بین جامعه میزان و میهمان از اثرات منفی گردشگری در مناطق روستایی محدوده مذکور می‌باشند. نتایج مطالعه عنابستانی و همکاران (۱۳۹۱)، با هدف بررسی اثرات اجتماعی و اقتصادی توسعه گردشگری خانه‌های دوم در نواحی روستایی دهستان شیرین‌دره شهرستان قوچان نشان داد که بین توسعه گردشگری خانه‌های دوم و تغییرات در ابعاد اجتماعی و اقتصادی روستاهای دهستان شیرین‌دره رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. صیدالی و همکاران (۱۳۹۱)، اثرات گردشگری را در توسعه روستاهای دهستان چهل‌چای شهرستان مینودشت بررسی کردند. نتایج پژوهش نشان داد گردشگری تنوع مشاغل به‌ویژه در بخش خدمات را سبب گشته است. همچنین، گردشگری تحولاتی را در ابعاد اجتماعی، فعالیت‌های بخش‌های کشاورزی و درآمد روستاییان ایجاد کرده است. امیرحاجلو و همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهش خود به ارزیابی و اولویت‌بندی اثرات گردشگری در سطح ملی با استفاده از تکنیک

^۱- لازم به ذکر است که غار قوری‌قلعه یکی از آثار طبیعی ملی ثبت شده و یکی از مناطق نمونه گردشگری کشور و استان کرمانشاه می‌باشد (دفتر مناطق نمونه گردشگری، ۱۳۸۹) و همچنین، مهم‌ترین جاذبه گردشگری شهرستان روانسر می‌باشد. غار کاوات هم سومین جاذبه گردشگری شهرستان روانسر می‌باشد (قبری و همکاران، ۱۳۹۲).

تاپسیس پرداخته‌اند. نتایج تحقیق نشان داد در بین پیامدهای گردشگری بیشترین آثار مثبت آن مربوط به ابعاد اقتصادی و اجتماعی بوده است. لین و همکاران^۱ (۲۰۰۳)، در مطالعه‌ای با هدف بررسی وضعیت توزیع سود حاصل از گردشگری در مناطق جغرافیایی و گروه‌های جمعیتی تایوان نشان داده‌اند که در بین مناطق مختلف این کشور در بهره‌مندی از سودهای حاصل شده از گردشگری شکاف و نابرابری وجود دارد. نتایج پژوهش مارکویلر و همکاران^۲ (۲۰۰۴)، در تجزیه و تحلیل اثرات گردشگری در مناطق ساحلی آمریکا نشان داد بیشتر اثرات گردشگری در مباحث اشتغال و افزایش درآمد مورد توجه بوده است و مؤلفه‌های کلیدی ساختار توسعه روستایی مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند. نیپال^۳ (۲۰۰۷)، در مطالعه‌ای با هدف بررسی تأثیرات گردشگری بر سکونتگاه‌های روستایی منطقه آنапورنای نیپال به این نتیجه رسید که گردشگری بر ابعاد تاریخی، اجتماعی و اقتصادی نواحی روستایی تأثیر گذاشته، به طوری که موجب تشکیل یک ساختار سلسله مراتبی سکونتگاه‌های روستایی در منطقه مذکور شده است. بررسی نتایج مطالعات فوق نشان می‌دهد که گردشگری تأثیرات متفاوتی را بر نواحی روستایی گذاشته است. با این وجود تاکنون هیچ مطالعه‌ای در ایران به تحلیل فضایی تأثیرات گردشگری بر نواحی روستایی که در آن به صورت موردي اثرات گردشگری را بر مجموعه‌ای از نقاط روستایی، که مبنای اصلی و اساس برنامه‌ریزی پایین به بالا را تشکیل می‌دهند، پرداخته نشده است. لذا، مطالعه حاضر می‌تواند به نوعی در نمایش فضایی اثرات گردشگری بر نواحی روستایی، جدید و دارای نوآوری باشد.

مبانی نظری پژوهش

گردشگری یکی از بخش‌های فعال اقتصادی در مناطق و نواحی مختلف جهان است که با توسعه روزافزون خود توانسته است ضمن ایجاد شرایط مطلوب اقتصادی و اجتماعی از طرق جذب سرمایه‌ها و توسعه زیرساخت‌ها، امکانات مورد نیاز ساکنان و گردشگران را فراهم سازد (صيدالی و همکاران، ۱۳۹۱، ۷۱). گردشگری به مانند صادرات نامرئی، درآمدزاترین و ارزان‌ترین صنعت بوده و سهم بهزایی را در کاهش فقر و ارتقای سطح زندگی و روابط مثبت فرهنگی و اجتماعی دارد (سلمانی و همکاران، ۱۳۹۲، ۲). یکی از انواع گردشگری، گردشگری روستایی است. گردشگری روستایی یکی از مردمی‌ترین اشکال گردشگری است که از فعالیت‌ها و گونه‌های مختلف گردشگری در محیط‌های مختلف روستایی و پیرامون آن‌ها، که در برگیرنده آثاری مثبت و منفی برای محیط روستا (انسانی و طبیعی) می‌باشد، تشکیل شده است (رحمانی و خدادادی، ۱۳۹۱، ۲۴). برای گردشگری روستایی نمی‌توان منطقه آغازینی را مشخص نمود، زیرا شروع بازدید از جوامع روستایی توسط شهروندان سایر مناطق، چندان مشخص نیست و می‌توان حدس زد که از زمان شکل‌گیری شهرها و گسترش تمدن‌های بشری، انسان به دلیل روابط اقتصادی و اجتماعی، به انگیزه‌های مختلف همواره در طول تاریخ جهانگردی و گردشگری را تجربه کرده است (مولائی هشجین و همکاران، ۱۳۹۰، ۲). گردشگری روستایی به‌طور مشخص از دهه ۱۹۵۰ به بعد گسترش یافت. در ابتدا گردشگری روستایی از جنبه اقتصادی برای جوامع محلی مورد توجه قرار گرفت و سپس به عنوان

^۱ - Lin et al

^۲ - Marcouiller et al

^۳ - Nepal

ابزاری برای توسعه جوامع روستایی مطرح شد (اکبری سامانی و همکاران، ۱۳۹۱، ۵۷) و اهمیت آن در جوامع امروزی به حدی است که بسیاری از برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران توسعه، از صنعت گردشگری به عنوان یکی از ارکان اصلی توسعه پایدار یاد می‌کنند و بر این باورند که گردشگری، به عنوان یک موضوع چند ارزشی از راهکارهای مهم نیل به توسعه پایدار به شمار می‌رود (افتخاری و همکاران، ۱۳۹۲، ۱۲۴). به عبارتی دیگر، گردشگری روستایی به کلیه فعالیت‌ها و خدماتی اطلاق می‌شود که کشاورزان، مردم و دولت‌ها برای تفریح و استراحت گردشگران و همچنین، جذب آنها در نواحی روستایی ارائه می‌کنند و شامل گردشگری کشاورزی، گردشگری مزرعه، گردشگری طبیعی و فرهنگی می‌شود (رضوانی، ۱۳۸۷، ۳۲). از نظر آپرمان (۱۹۹۶)، گردشگری روستایی به فعالیت‌های مزرعه‌ای و غیر مزرعه‌ای گفته می‌شود که در جوامع و نواحی روستایی انجام می‌شود. اما فعالیت‌های تفریحی بیرونی مانند پارک‌ها موضوعی و نواحی حیات وحش را شامل نمی‌شود (اوپرمن^۱، ۱۹۹۶، ۸۶). از نظر دُت^۲ گردشگری روستایی فعالیتی چند وجهی که در محیطی خارج از شهر صورت می‌گیرد و به گردشگران ماهیت زندگی روستایی را نشان می‌دهد (دُت، ۱۹۹۴، ۱۲). به عبارتی دیگر گردشگری روستایی بخشی از بازار گردشگری و منبعی برای اشتغال و درآمد بوده و می‌توان آن را ابزار مهمی برای توسعه اقتصادی - اجتماعی و اکولوژیکی (boom شناختی) جوامع روستایی قلمداد کرد. در کشورهای توسعه یافته این امر با خط مشی‌های کشاورزی در ارتباط است و غالباً به عنوان راهبردی برای حفظ محیط زیست و فرهنگ سنتی روستایی ارتقا داده می‌شود (قادری و همکاران، ۱۳۹۰، ۱۸). به طور کلی توسعه گردشگری در نواحی روستایی می‌تواند بخشی از اشکالاتی را که در نواحی روستایی وجود دارد دفع کند و زمینه‌ساز رشد اقتصادی، متنوع سازی اقتصاد روستایی، ایجاد اشتغال و درآمد، کاهش مهاجرت‌های خارجی و امکان جمعیت‌پذیری، بهبود زیرساخت‌ها و ... در نواحی روستایی گردد (هلند و همکاران، ۲۰۰۳، ۴). با این وجود شواهد نشان می‌دهد با وجود تأثیرات مثبت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی گردشگری بر جوامع روستایی، گردشگری می‌تواند تبعات منفی و چالش‌های متعدد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی را برای جوامع روستایی به همراه داشته باشد (برنز و نولی^۳، ۲۰۰۷؛ ۳) و به عبارتی، گردشگری تأثیرات دوگانه‌ی (ثبت و منفی) را بر جوامع می‌باند بر جای می‌گذارد (ضرابی و همکاران، ۱۳۹۰؛ ۶؛ رضوانی و همکاران، ۱۳۹۰؛ ۳۹). از علل اصلی اثرات منفی گردشگری بر جوامع روستایی می‌توان به مدیریت ضعیف و برنامه‌ریزی نادرست مسئلان، عدم توجه سازمان‌های مرتبط با صنعت توریسم به تحقیقات آکادمیک و دانشگاهی (کیم و همکاران^۴، ۲۰۰۷؛ ۲۹۶)، عدم سرمایه‌گذاری مناسب و کافی در بخش‌های زیربنایی، کمبود زیرساخت‌های گردشگری، ضعف شدید تبلیغات و اطلاع‌رسانی، عدم وجود نیروهای کار آزموده و مسلط به زبان‌های خارجی و عدم نسب تابلوهای راهنمایی به زبان لاتین (قبادی و همکاران، ۱۳۹۱؛ ۸۴) و... اشاره کرد.

با توجه به مطالب عنوان شده و تأثیرات دوگانه گردشگری بر مناطق روستایی، سنجش و بررسی آثار این صنعت جدید بر این جوامع روستایی به ویژه نقاط روستایی مستعد و توانمند به لحاظ گردشگری، امری

1 - Oppermann

2 - Dot

3 - Holland et al

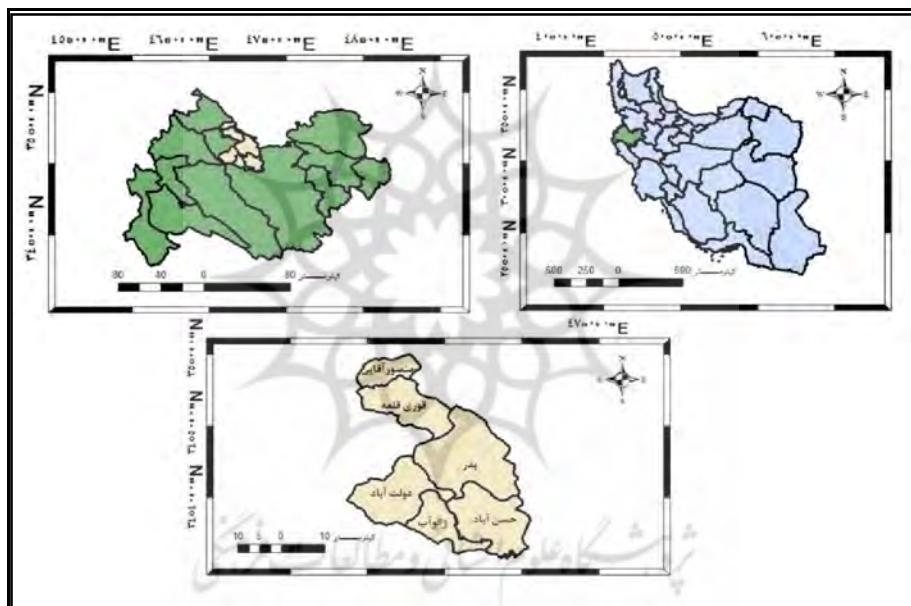
4 - Burns and Novelli

5 - Kim et al

ضروری و مهم به نظر می‌رسد. زیرا مطالعه و پژوهش در این زمینه می‌تواند ضمن تبیین اثرات اجتماعی، اقتصادی و زیست- محیطی گردشگری بر مناطق میزبان، اثرات مثبت و منفی را شناسایی و در مجموع بستر شناختی لازم را برای برنامه‌ریزان توسعه روستایی و گردشگری در مناطق روستایی فراهم نماید.

معرفی محدوده مطالعاتی

بخش شاهوی شهرستان روانسر در ۳۴ درجه و ۴۸ دقیقه تا ۳۵ درجه عرض شمالی و ۴۶ درجه و ۴۲ دقیقه تا ۴۶ درجه و ۲۴ دقیقه طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). بخش مذکور از دو دهستان قوری قلعه و منصورآقاوی تشکیل شده که در مجموع ۸ نقطه روستایی و ۹۰۸ خانوار را شامل می‌شود. بررسی آمار تعداد گردشگران مربوط به غار قوری قلعه، که تنها یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های توریستی بخش شاهو می‌باشد، نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۶، حدود ۴۱۸ هزار نفر از این غار دیدن کرده‌اند. متأسفانه از سال مذکور تاکنون آمار دقیقی از تعداد گردشگران وارد شده به این غار ارائه نشده است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی بخش شاهو مأخذ: فرمانداری شهرستان روانسر، ۱۳۹۶

روش پژوهش

تحقيق حاضر از نظر نوع تحقیق کاربردی و از نظر روش، توصیفی - تحلیلی می‌باشد که به صورت پیمایشی انجام گرفته است. جامعه آماری این تحقیق را سرپرستان خانوار روستاهای واقع در دو دهستان قوری قلعه و منصورآقاوی، از توابع بخش شاهو واقع در شهرستان روانسر، تشکیل می‌دهند ($N = 908$). حجم نمونه از طریق فرمول کوکران ($d = 0.06$, $p & q = 0.5$)، ۲۰۶ نفر تعیین گردید. ابزار اصلی پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته‌ای است که روایی آن (روایی صوری) توسط کارشناسان و استادی مربوطه، پس از انجام اصلاحات لازم، مورد تأیید قرار گرفت. به منظور بررسی پایایی ابزار مورد تحقیق، یک مطالعه راهنمای در خارج از منطقه مورد مطالعه با تعداد ۳۰ پرسشنامه به عنوان یک مطالعه مقدماتی ترتیب داده شد. برای سنجش میزان اعتماد ابزار اندازه‌گیری، از ضریب الگای کرونباخ، که مبتنی بر ماتریس همبستگی گویه-

هاست و ضریب کل طیف را می‌سنجد، استفاده شد. نتایج نشان داد که ضرایب آلفای کرونباخ حاصل شده با استفاده از نرمافزار SPSS برای بخش‌های مختلف پرسشنامه، پایایی لازم را جهت انجام پژوهش دارا می‌باشند (جدول ۱). جهت گردآوری اطلاعات میدانی مورد نیاز، پرسشنامه در دو بخش (بخش اول آن مربوط به اطلاعات توصیفی و بخش دوم آن مربوط به اثرات گردشگری در نواحی روستا در شش بعد اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی، کالبدی، زیست - محیطی و فرهنگی) طراحی و مورد استفاده قرار گرفت. لازم به ذکر است که مقیاس متغیرهای مورد مطالعه در طیف پنج قسمتی لیکرت بوده است. همچنین، جهت توزیع پرسشنامه‌ها در محدوده مورد مطالعه، از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای چندمرحله‌ای تصادفی با انتساب مناسب استفاده گردید که در آن طبقات اصلی را دو دهستان واقع در بخش شاهو تشکیل می‌دهند (جدول ۲). در ادامه برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. همچنین، برای نمایش فضایی سطوح اثربداری نواحی روستایی بخش شاهو از ورود گردشگران به منطقه از نرمافزار GIS استفاده گردید.

جدول ۱: مقادیر آلفای کرونباخ برای ابعاد مختلف پرسشنامه

ضریب آلفای کرونباخ	بعد	ضریب آلفای کرونباخ	بعد
۰/۸۲۱	کالبدی	۰/۹۰۵	اقتصادی
۰/۷۹۵	زیست - محیطی	۰/۸۷۲	اجتماعی
۰/۸۹۵	فرهنگی	۰/۸۶۵	بهداشتی

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

جدول ۲: نحوه توزیع پرسشنامه‌ها در بین نواحی روستایی بخش شاهو واقع در شهرستان روانسر

دهستان	تعداد خانوار	روستا	تعداد نمونه	دهستان	تعداد خانوار	تعداد نمونه	تعداد نمونه
قری قلعه	۵۵	۲۴۰	۲۴۰	قری قلعه	۶۲۶	۱۴۲	۱۴۲
	۳۳	۱۴۴	۱۴۴				
	۲۲	۹۸	۹۸				
	۲۱	۹۴	۹۴				
	۱۱	۵۰	۵۰				
منصورآقایی	۴۵	۲۰۰	۲۰۰	منصورآقایی	۲۸۲	۶۴	۶۴
	۱۰	۴۵	۴۵				
	۹	۳۷	۳۷				
	۲۰۶	۹۰۸	۹۰۸				
مجموع							

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

یافته‌های تحقیق

بررسی تأثیرات گردشگری در نواحی روستایی بخش شاهو

نتایج حاصل از بررسی تأثیرات کلی گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو نشان داد، ۳۸/۳ درصد پاسخ‌گویان اعتقاد داشته‌اند که گردشگری دارای تأثیری در سطح کم و بسیار کم بر روستاهای آنها داشته، همچنین، ۳۰/۱ درصد تأثیرات را در سطح متوسط و ۳۱/۵ درصد تأثیرات را در سطح زیاد و بسیار زیادی بر روستاهای خود ارزیابی کرده‌اند (جدول ۳).

جدول ۳: تأثیرات گردشگری در نواحی روستایی بخش شاهو به تفکیک ابعاد اصلی و به صورت کلی

کل تأثیرات	فرهنگی	شاخص‌های مورد بررسی					سطح تأثیرگذاری
		زیست - محیطی	کالبدی	بهداشتی	اجتماعی	اقتصادی	
۹/۷	۲۳/۳	۱۸/۹	۲۶/۷	۹/۷	۱۸	۱۸/۴	خیلی کم
۲۸/۶	۱۵	۳۵/۴	۸/۷	۲۹/۱	۴۱/۳	۱۷/۵	کم
۳۰/۱	۳۸/۸	۲۵/۷	۳۳	۳۵/۹	۲۷/۷	۳۴	متوسط
۱۸/۴	۱۳/۶	۱۳	۱۸/۴	۱۸/۴	۸/۱	۲۰/۴	زیاد
۱۳/۱	۹/۲	۶/۹	۱۳/۱	۶/۸	۵	۹/۷	خیلی زیاد
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع کل

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

بررسی تفاوت بین نواحی روستایی بخش شاهو ناشی از تأثیر ورود گردشگران به منطقه پس از نشان دادن تأثیرات گردشگری در ابعاد مختلف و همچنین، تأثیر کلی گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو، جهت بررسی این سوال که، آیا بین روستاهای بخش شاهو در تأثیرپذیری از ورود گردشگران تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟ از تحلیل واریانس (F فیشر) استفاده گردید. به این صورت که برای همه ابعاد مورد بررسی آزمون تحلیل واریانس انجام شد تا مشخص شود که روستاهای مورد مطالعه در کدام یک از ابعاد مورد نظر دارای تفاوت معنی‌داری با یکدیگر می‌باشند. نتایج نشان داد تفاوت بین روستاهای بخش شاهو در همه ابعاد مورد بررسی (ابعاد اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی، کالبدی، زیست - محیطی و فرهنگی) در سطح ۰/۹۵ درصد معنی‌دار بوده است (جدول ۴). به عبارتی، حداقل میانگین یکی از روستاهای مورد مطالعه، متفاوت از دیگر روستاهای در شش بعد مذکور می‌باشد. لذا با توجه به آن، فرضیه صفر (H_0) تساوی میانگین تأثیرپذیری نواحی روستایی از ورود گردشگران به بخش شاهو در شش بعد مذکور رد شده و فرضیه مخالف (H_1) پذیرفته می‌شود.

جدول ۴: مقادیر محاسبه شده با استفاده از تحلیل واریانس برای کلیه ابعاد تأثیرات گردشگری

شاخص‌ها	واریانس	مجموع مربعات	df	میانگین مربعات	F	sig
اقتصادی	بین گروهی	۱۹۳/۸۴۵	۷	۲۷/۶۹۲	۴۹/۰۵۰	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۱۱/۷۸۶	۱۹۸	۰/۵۶۵	۴۲/۱۶۵	۰/۰۰۰
	مجموع	۳۰۵/۶۳۱	۲۰۵	-	۴۲/۵۴۴	۰/۰۰۰
اجتماعی	بین گروهی	۱۷۲/۰۵۸	۷	۲۴/۵۸۰	۴۲/۱۶۵	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۱۵/۴۲۲	۱۹۸	۰/۵۸۳	۱۴/۵۲۵	۰/۰۰۰
	مجموع	۲۸۷/۴۸۱	۲۰۵	-	۳۵/۲۷۹	۰/۰۰۰
بهداشتی	بین گروهی	۷۷/۴۸۷	۷	۱۱/۰۷۰	۴۹/۰۵۰	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۵۰/۹۰۱	۱۹۸	۰/۷۶۲	۴۲/۵۴۴	۰/۰۰۰
	مجموع	۲۲۸/۳۸۸	۲۰۵	-	۲۰/۰۷۸	۰/۰۰۰
کالبدی	بین گروهی	۲۲۶/۸۷۱	۷	۳۲/۴۱۰	۴۲/۱۶۵	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۵۰/۸۳۷	۱۹۸	۰/۷۶۲	۳۵/۲۷۹	۰/۰۰۰
	مجموع	۳۷۷/۷۰۹	۲۰۵	-	۳۵/۲۷۹	۰/۰۰۰
زیست - محیطی	بین گروهی	۲۰۵/۲۹۰	۷	۲۹/۳۲۷	۱۴/۵۲۵	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۶۴/۵۹۸	۱۹۸	۰/۸۳۱	۲۰/۰۷۸	۰/۰۰۰
	مجموع	۳۶۹/۸۸۸	۲۰۵	-	۲۰/۰۷۸	۰/۰۰۰
فرهنگی	بین گروهی	۱۲۸/۲۵۴	۷	۱۸/۳۲۲	۴۹/۰۵۰	۰/۰۰۰
	درون گروهی	۱۸۰/۶۸۳	۱۹۸	۰/۹۱۳	۴۲/۱۶۵	۰/۰۰۰
	مجموع	۳۰۸/۹۳۷	۲۰۵	-	۴۲/۵۴۴	۰/۰۰۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

با توجه به اینکه تنها با استفاده از تحلیل واریانس نمی‌توان مشخص نمود که تفاوت تأثیرپذیری روستاهای بخش شاهو از ورود گردشگران بین کدام یک از گروه‌ها یا روستاهای می‌باشد، لذا در این مطالعه برای مشخص شدن اختلافات سطح تأثیر گردشگری بر روستاهای مورد مطالعه از آزمون دانکن و نقشه‌های توزیع فضایی نیز استفاده شده است (جدول ۵ و شکل ۲ و ۳). آزمون دانکن جایگاه هر روستا را در منطقه به لحاظ عوامل مورد بررسی، با استفاده از میانگین رتبه‌ای، در گروه‌های همگن نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود در بعد اقتصادی روستاهای بزرگوار و قلعه‌گاه به ترتیب با میانگین رتبه‌ای $1/2$ و $1/4$ در سطح ضعیف و روستای قوری قلعه با میانگین رتبه‌ای $3/9$ ، بالاترین جایگاه را به خود اختصاص داده است. در بعد اجتماعی سه روستای بزرگوار، شبکه‌گاه و چلانه به ترتیب با میانگین رتبه‌ای $1/6$ ، $1/9$ و $1/6$ در سطح ضعیف و روستای قوری قلعه با میانگین رتبه‌ای $3/9$ در بالاترین جایگاه قرار گرفته است. بررسی بعد بهداشتی تأثیرپذیری نواحی روستایی بخش شاهو از ورود گردشگران به منطقه نشان داد دو روستای بزرگوار و قوری قلعه به ترتیب با میانگین رتبه‌ای 1 و $3/5$ ، کمترین و بیشترین تأثیر را از گردشگری، در این بُعد، دریافت کرده‌اند. در بعد کالبدی، روستاهای قلعه‌گاه، چلانه و بزرگوار به ترتیب با میانگین رتبه‌ای $1/4$ و $1/8$ در بعد زیست - محیطی روستاهای چلانه و بنچله به ترتیب با میانگین رتبه‌ای $1/3$ و $1/8$ و در بعد فرهنگی روستاهای بزرگوار و قوری قلعه با میانگین رتبه‌ای $1/7$ ، در ضعیف‌ترین سطح تأثیر پذیری از ورود

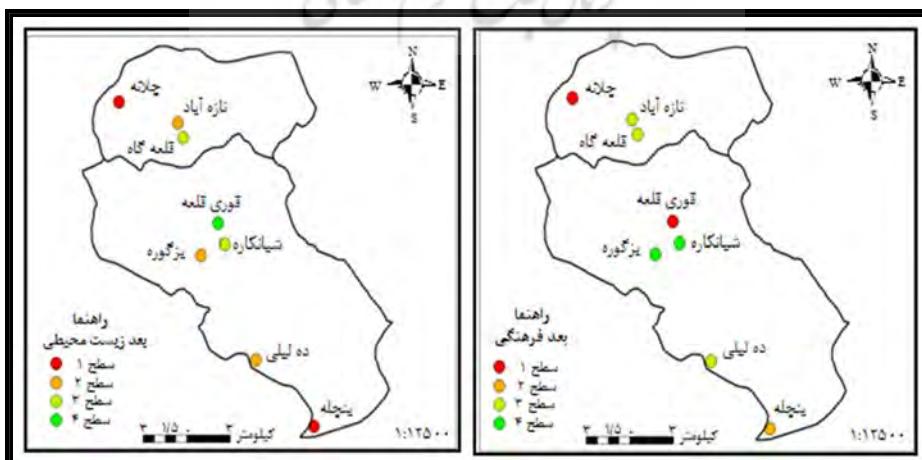
گردشگران به نواحی روستاهای بخش شاهو قرار گرفته‌اند. همچنین، نتایج نشان داد در بعد کالبدی و زیست محیطی روستای قوری‌قلعه و در بعد فرهنگی روستای شبانکاره با میانگین رتبه‌ای $3/9$ در بالاترین سطح، به لحاظ تأثیرپذیری از گردشگری قرار گرفته است.

جدول ۵: طبقه‌بندی روستاهای بخش شاهو در گروه‌های همگن بر اساس تأثیرپذیری از گردشگری

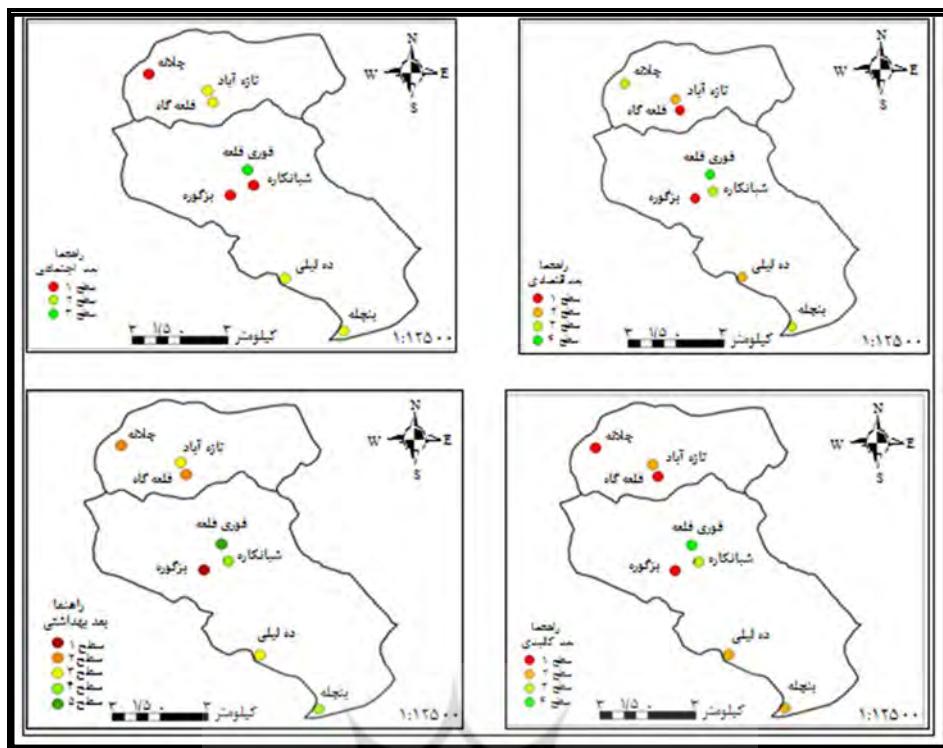
معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	بهداشتی	معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	اجتماعی	معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	اقتصادی
۵	۴	۳	۲	۱		۳	۲	۱	۴	۳	۲	۱					
				۱	۱۱	بزگوره			۱/۶	۱۱	بزگوره					۱/۲	۱۱
		۱/۸		۹	قلعه‌گاه				۱/۶	۲۲	شبانکاره					۱/۴	۹
		۲/۲		۱۰	چلانه				۱/۹	۱۰	چلانه					۱/۶	۲۱
		۲/۶		۲۱	ده‌لیلی			۲		۳۳	بنچله					۲	۴۵
		۲/۶		۴۵	تازه‌آباد			۲		۲۱	ده‌لیلی					۳/۱	۱۰
	۳			۳۳	بنچله			۲		۴۵	تازه‌آباد					۲/۳	۲۲
	۳			۲۲	شبانکاره			۱/۴		۹	قلعه‌گاه					۳/۴	۳۳
۳/۵				۵۵	- قوری- قلعه		۳/۹			۵۵	- قوری- قلعه					۳/۹	۵۵

معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	فرهنگی	معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	- زیست- محیطی	معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	کالبدی
۴	۳	۲	۱			۴	۳	۲	۱			۴	۳	۲	۱		
			۱/۷	۱۰	چلانه				۱/۳	۱۰	چلانه					۱/۴	۹
			۱/۷	۵۵	- قوری- قلعه				۱/۸	۳۳	بنچله					۱/۶	۱۰
			۲/۴	۳۳	بنچله				۲	۱۱	بزگوره					۱/۸	۱۱
	۳			۴۵	تازه‌آباد				۲	۴۵	تازه‌آباد					۲	۲۱
	۳/۲			۹	قلعه‌گاه				۲/۳	۲۱	ده‌لیلی					۲/۳	۴۵
	۳/۳			۲۱	ده‌لیلی				۲/۵	۹	قلعه‌گاه					۲/۴	۳۳
۱/۸	۳			۱۱	بزگوره				۲/۶	۲۲	شبانکاره					۲/۶	۲۲
۱/۹	۳			۲۲	شبانکاره		۴/۲			۵۵	- قوری- قلعه					۵۵	- قوری- قلعه

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

شکل ۲. طبقه‌بندی روستاهای مورد مطالعه در گروه‌های همگن به لحاظ تأثیر گردشگری در ابعاد زیست محیطی و فرهنگی، مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

شکل ۳: طبقه‌بندی روستاهای مورد مطالعه در گروه‌های همگن به لحاظ تأثیر گردشگری در ابعاد کالبدی، بهداشتی، اجتماعی، اقتصادی، مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

بررسی وضعیت کلی و توزیع فضایی تأثیرات گردشگری بر نقاط روستایی بخش شاهو

همان‌طور که مشاهده می‌شود (جدول ۶)، روستاهای مورد بررسی به لحاظ تأثیرپذیری از گردشگری دارای تفاوت معنی‌داری با یکدیگر می‌باشند. به عبارتی دیگر تفاوت در بین روستاهای مورد مطالعه به لحاظ تأثیرپذیری از ورود گردشگران، بر حسب تصادف نمی‌باشد.

جدول ۶: نتایج تحلیل واریانس برای تأثیرات کلی ورود گردشگران بر نواحی روستایی بخش شاهو

واریانس	مجموع مربعات	df	میانگین مربعات	F	sig
بین گروهی	۲۰۷/۳۶۴	۷	۲۹/۶۲۳	۷۵/۷۸۳	۰/۰۰۰
درون گروهی	۷۷/۳۹۸	۱۹۸	۰/۳۹۱		
مجموع	۲۸۴/۷۶۲	۲۰۵			

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

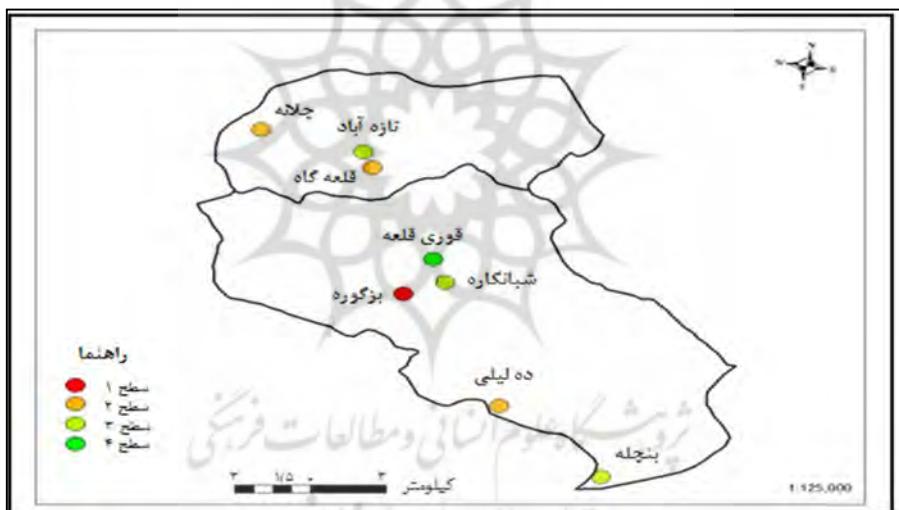
نتایج تست دانکن در مورد وضعیت کلی اثرپذیری نواحی روستایی بخش شاهو از گردشگری (جدول ۷ و شکل ۲)، حاکی از نابرابری بین روستاهای مورد مطالعه در اثرپذیری از گردشگری می‌باشد. به این صورت که روستای بزرگواره با میانگین رتبه‌ای ۱/۲۷ در سطح اول (ضعیفترین سطح)، روستاهای قلعه گاه، چلانه و ده‌لیلی به ترتیب با میانگین رتبه‌ای ۱/۸۸، ۱/۹۰ و ۲ در سطح دوم، روستاهای تازه‌آباد، شبانکاره و بنچله به

ترتیب با میانگین رتبه‌ای ۲/۶۶، ۲/۶۸ و ۲/۸۱ در سطح سوم و روستای قوری قلعه به تنها‌یی با میانگین رتبه‌ای ۴/۴۹ در سطح چهارم (بالاترین سطح) واقع شده است.

جدول ۷: طبقه‌بندی روستاهای مورد مطالعه در گروه‌های همگن بر اساس تأثیرپذیری از ورود گردشگران

معناداری طبقات در سطح آلفا ۰/۰۵				تعداد	تأثیرات کلی گردشگری
۴	۳	۲	۱		
			۱/۲۷	۱۱	بزگوره
		۱/۸۸		۹	قلعه‌گاه
		۱/۹۰		۱۰	چلانه
		۲		۲۱	دهلیلی
	۲/۶۶			۴۵	تازه‌آباد
	۲/۶۸			۲۲	شبانکاره
	۲/۸۱			۳۳	بنچله
۴/۴۹				۵۵	قوری‌قلعه

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

شکل ۴. طبقه‌بندی روستاهای مورد مطالعه در گروه‌های همگن به لحاظ تأثیر گردشگری

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۶

نتیجه‌گیری و بحث

امروزه نواحی روستایی به‌واسطه جاذبه‌های ویژه خود (در زمینه‌های طبیعی و انسانی)، یکی از مهم‌ترین مقاصد گردشگران در نواحی مختلف دنیا هستند. با این وجود گردشگری دارای تأثیرات متفاوتی بر نواحی روستایی در سطوح مختلف اقتصادی، اجتماعی، زیستمحیطی، فرهنگی، کالبدی و بهداشتی می‌باشد. لذا، هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیرات گردشگری در نواحی روستایی به صورت کلی و به تفکیک روستاهای بخش شاهو است.

نتایج در ارتباط با تأثیرات کلی گردشگری بر نواحی روستایی بخش شاهو نشان داد، ۳۸/۳ درصد روستاییان معتقد بوده‌اند که گردشگری تأثیراتی را در سطوح کم و بسیار کم، ۳۰/۱ درصد اعتقاد داشته‌اند

گردشگری تأثیراتی در سطح متوسط و $31/5$ درصد معتقد بوده‌اند گردشگری تأثیرات زیاد و بسیار زیادی را بر روستاهای محدوده مذکور داشته است.

نتایج پژوهش در ارتباط با تأثیرات اقتصادی گردشگری بر نقاط روستایی بخش شاهو نشان داد روستای قوری‌قلعه با میانگین رتبه‌ای $3/9$ در بین هشت روستای مورد بررسی بیشترین تأثیر را از ورود گردشگران به منطقه پذیرفته است و دلیل اصلی آن را می‌توان به موقعیت مناسب این روستا نسبت داد. زیرا روستای قوری‌قلعه در وهله اول در مجاورت غار قوری‌قلعه قرار گرفته است و در وهله دوم، این روستا دارای موقعیت ارتباطی مناسبی (در مجاورت محور ارتباطی شهر پاوه - روانسر و جوانرود) قرار گرفته است. دو عامل مذکور به همراه دیگر عوامل جانبی (مرکز دهستان قوری‌قلعه و...) سبب شده‌اند، روستای قوری‌قلعه مورد توجه ویژه گردشگران واقع شود و تعداد زیادی از ساکنین روستای قوری‌قلعه به صورت مستقیم و غیرمستقیم از مزایای ورود گردشگران به منطقه بهره‌مند شوند. احداث بیش از 30 دهنه مغازه توسط روستاییان در مجاورت غار، اشتغال بیش از 20 نفر به صورت مستقیم در مشاغل مختص به نگهداری و حفظ نظافت غار، عرضه محصولات و تولیدات محلی در مجاورت غار، بالا رفتن ارزش زمین و... سبب شده است، تأثیرات اقتصادی گردشگری بر روستای مذکور نسبت به دیگر روستاهای بخش شاهو محسوس باشد. شاغل شدن 40 درصد از ساکنین روستای قوری‌قلعه، با استناد به نتایج مرکز آمار کشور در سال 1390 ، دال بر نقش گردشگری در اشتغال ساکنین این روستا در مشاغل خدماتی است. بر عکس روستای قوری‌قلعه، به لحاظ اثرات اقتصادی ورود گردشگران به بخش شاهو، روستای بزرگواره در پایین‌ترین سطح واقع شده است. شاغل شدن کمتر از 7 درصد ساکنین این روستا در بخش خدماتی دال بر تأثیرات ناچیز گردشگری بر شرایط اقتصادی روستا بزرگواره است. که دلیل آن را می‌توان به دوری از محورهای ارتباطی و در مجموع انزوای جغرافیایی روستای بزرگواره نسبت داد.

بررسی اثرات اجتماعی، بهداشتی و کالبدی گردشگری بر روستاهای بخش شاهو نشان می‌دهد روستای قوری‌قلعه در سه بعد مذکور، به ترتیب با میانگین رتبه‌ای $3/9$ ، $3/5$ و $4/4$ ، بیشترین تأثیرپذیری را از ورود گردشگران به منطقه داشته است. احداث پاسگاه انتظامی در حدود 500 متری و در مجاورت غار و حضور گسترده نیروهای امنیتی، کاهش نزاع‌ها و درگیری‌ها، افزایش مشارکت و همکاری ساکنین روستای قوری‌قلعه در جهت جلب رضایت گردشگران و به تبع آن بهره‌مندی از مزایای حاصل از گردشگری، بهبود وضعیت نظافت معابر و حفظ پاکیزگی محیط روستا، بهبود امکانات و تعداد پرسنل پزشکی فعال در درمانگاه روستا، احداث مساکن با مصالح بادام، بهبود وضعیت فیزیکی روستا و ... سبب شده است که آثار ورود گردشگران به بخش شاهو در روستای قوری‌قلعه، بارزتر از دیگر روستاهای باشد.

نتایج پژوهش در ارتباط با اثرات زیست‌محیطی گردشگران به بخش شاهو نشان داد در بین روستاهای محدوده مورد مطالعه، روستای قوری‌قلعه بیشترین اثر را پذیرا بوده است. آتش زدن جنگل‌های بلوط و مراتع، آلوده کردن منابع آب، رها کردن زباله در دامن طبیعت، آلودگی صوتی، تهدید حیات وحش و... توسط گردشگران، از علل اصلی قرار گرفتن روستای قوری‌قلعه در بالاترین سطح اثرات زیست‌محیطی گردشگران به بخش شاهو است.

بررسی اثرات فرهنگی ورود گردشگران به محدوده مورد مطالعه نشان می‌دهد، روستای شبانکاره با میانگین رتبه‌ای $3/9$ ، بیشترین تأثیر را از ورود گردشگران به منطقه داشته است. نکته جالب و مورد توجه

در بحث اثرات فرهنگی ورود گردشگران به بخش شاهو این است که روستای قوری‌قلعه بر خلاف دیگر ابعاد مورد بررسی، در بعد فرهنگی تأثیرات اندکی را از ورود گردشگران به منطقه پذیرفته است و به عبارتی تأثیرات فرهنگی گردشگران بر روستای قوری‌قلعه نامناسب بوده است. گرایش تدریجی ساکنین روستای قوری‌قلعه بهویژه جوانان این روستا به مدگرایی، امتناع از ادامه تحصیل بهویژه در مقاطع تحصیلی راهنمایی و دبیرستان، گرایش جوانان روستا به مصرف مشروبات الکی و مواد مخدر و...، را می‌توان از علل اصلی واقع شدن روستای قوری‌قلعه در سطح اول (ضعیفترین سطح مورد بررسی) تأثیرپذیری از گردشگری عنوان کرد.

نتایج کلی پژوهش نشان داد اثرات ورود گردشگران به منطقه در کلیه ابعاد مورد بررسی و همچنین، سطح کلی اثرات گردشگری بر روستاهای بخش شاهو یکسان نبوده است. به این صورت که روستاهای بخش شاهو به لحاظ اثرپذیری از ورود گردشگران در چهار سطح گروه‌بندی شده‌اند که در گروه‌بندی حاصل شده، روستای قوری‌قلعه با فاصله محسوسی و با میانگین رتبه‌ای ۴/۴۹، بیشترین میزان اثرپذیری از گردشگری را داشته است. بنابراین، می‌توان روستای قوری‌قلعه را که در مجاورت غار طبیعی قوری‌قلعه واقع شده است، به عنوان قطب گردشگری بخش شاهو و حتی شهرستان روانسر معرفی کرد.^۱ اثرپذیری مذکور را می‌توان به شرایط مناسب روستای قوری‌قلعه از جمله قرار گرفتن در مجاورت غار قوری‌قلعه، فاصله اندک روستا تا محورهای ارتباطی، منابع آب فراوان، چشم‌اندازهای زیبای طبیعی و حتی بافت پلکانی روستا، وجود امکانات زیرساختی (رستوران، خدمات بهداشت و...) مناسب روستای مذکور نسبت به دیگر روستاهای بخش شاهو نسبت داد. با وجود اثرات مثبت گردشگری بر روستای قوری‌قلعه، نتایج پژوهش نشان داد تأثیرات گردشگری بر ابعاد فرهنگی و زیست محیطی این روستا مناسب نبوده است. در این زمینه باید با مدیریت کارآمد و برنامه‌ریزی مناسب به مقابله با نقاط ضعف شناسایی شده پرداخت. اختصاص دادن سطلهای زباله به تعداد مناسب در سطح روستا و اطراف و حتی در داخل غار، برخورد قانونی با مخربان محیط زیست، تشکیل گروههای حفاظت از محیط زیست در بین روستاییان، برخورد شدید با عاملان پخش و توزیع مواد مخدر و مشروبات الکلی، ممانعت از فعالیت اماکن غیرمجاز در سطح منطقه، حضور فعالانه و حساب شده نیروهای پلیس در سطح منطقه و روستا و...، می‌تواند تأثیرات نامناسب دو عامل مذکور را به حداقل ممکن کاهش دهد.

در ارتباط با دیگر روستاهای بخش شاهو می‌توان چنین عنوان کرد که در طول سال‌های گذشته تاکنون جاذبه‌های طبیعی و انسانی این روستاهای با واسطه اعتبار و اهمیت غار قوری‌قلعه و همچنین، روستای قوری‌قلعه تا حدود نادیده گرفته شده و کمتر مورد توجه گردشگران بوده است. با این وجود با تبلیغات بیشتر و معرفی این روستاهای گردشگران و همچنین، تأسیس خدمات زیرساختی از جمله رستوران، بازارهای محلی، احداث اماکن تفریحی و...، در سطح این روستاهای می‌توان از یک طرف موجب جلب توجه گردشگران به این روستاهای شد و از طرف دیگر، از فشارهای منفی بر روستای قوری‌قلعه بهویژه در زمینه زیست محیطی کاست.

۱- لازم به یادآوری است بر اساس نتایج مطالعه (قنبی و همکاران، ۱۳۹۰)، غار قوری‌قلعه مهم‌ترین جاذبه گردشگری شهرستان روانسر معرفی شده است.

منابع و مأخذ:

- ۱- اکبری سامانی، ناهید، بدری، سیدعلی، سلمانی، محمد (۱۳۹۱). برنامه‌ریزی راهبردی گردشگری با استفاده از ماتریس ارزیابی IFE و EFE (مطالعه موردی: بخش سامان - شهرستان شهرکرد)، پژوهش‌های روستایی، سال ۳، شماره ۴، صص: ۷۸-۵۳.
- ۲- امیر حاجلو، الهام، توپایی، سیمین، زنگانه، احمد، زنگانه، ابوالفضل (۱۳۹۲). ارزیابی و اولویت‌بندی اثرات گردشگری در سطح ملی با استفاده از تکنیک TOPSIS، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال ۳، شماره ۱۰، صص: ۲۶-۱۵.
- ۳- دفتر مناطق نمونه گردشگری (۱۳۸۹). مجموعه دستورالعمل‌ها، قوانین و مقررات مناطق نمونه گردشگری، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان کرمانشاه، کرمانشاه.
- ۴- رحمانی، بیژن، خدادادی، پروین (۱۳۹۱). ارزیابی پیامدهای گسترش خانه‌های دوم گردشگری بر ساختار روستاهای (مطالعه موردی: روستاهای بیلاقی جواهرده رامسر)، فصلنامه جغرافیایی فضای گردشگری، سال ۱، شماره ۳، صص: ۴۸-۲۱.
- ۵- رضوانی، محمدرضا، اکبریان، رضا، افتخاری، عبدالرضا، بدر، سیدعلی (۱۳۹۰). تحلیل مقایسه‌ای آثار اقتصادی گردشگری خانه‌های دوم با گردشگری روزانه بر نواحی روستایی با رویکرد توسعه پایداری (مطالعه موردی: شهرستان شمیرانات، استان تهران)، پژوهش‌های روستایی، سال ۲، شماره ۴، صص: ۶۲-۳۵.
- ۶- رضوانی، محمدرضا (۱۳۸۷). توسعه گردشگری روستایی با رویکرد گردشگری پایدار، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- ۷- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا، مهدوی، داود، اکبری سامانی، ناهید (۱۳۹۲). ارائه الگوی برنامه‌ریزی راهبردی توسعه گردشگری پایدار روستایی (مطالعه موردی: دهستان لواسان کوچک)، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۵، شماره ۱، صص: ۱۴۶-۱۲۳.
- ۸- سلمانی، محمد، بدی، سیدعلی، قصابی، محمدجواد، عشورتزاد، غدیر (۱۳۹۲). درجه‌بندی سکونتگاه‌های روستایی برای توسعه گردشگری بیابان با استفاده از روش ELECTRE III (مطالعه موردی: خور و بیابانک)، جغرافیا و پایداری محیط، شماره ۶، صص ۲۲-۱.
- ۹- صیدالی محسن، سلیمانگلی، رضا، قراجوزلو، هادی (۱۳۹۱). بررسی اثرات گردشگری در توسعه روستایی (مطالعه موردی: روستاهای دهستان چهارچای شهرستان مینودشت)، فصلنامه جغرافیایی فضای گردشگری، سال ۱، شماره ۳، صص: ۸۸-۶۹.
- ۱۰- ضرابی، اصغر، محمدی، جمال، فیروزی، محمدعلی و گودرزی، مجید (۱۳۹۰). برنامه‌ریزی توسعه گردشگری با استفاده از مدل SWOT (مطالعه موردی: شهرستان نورآباد ممسنی)، برنامه‌ریزی فضایی، سال ۱، شماره ۲، صص: ۲۴-۱.
- ۱۱- عنابستانی، علی اکبر، بوذرجمهری، خدیجه، صاحبکار، ناهید (۱۳۹۱). پیامدهای اجتماعی و اقتصادی توسعه گردشگری خانه‌های دوم در نواحی روستایی (مطالعه موردی: دهستان شیرین‌دره شهرستان قوچان)، پژوهش و برنامه‌ریزی روستایی، شماره ۱، صص: ۱۲۳-۹۷.

- ۱۲- عنابستانی، علی اکبر، سعیدی، عباس، درویشی، حسن (۱۳۹۱). بررسی آثار اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی توسعه گردشگری در سکونتگاه‌های روستایی از دیدگاه گردشگران و روستاییان (مطالعه موردي: دشت ارزن - فارس)، *فضانامه علمی تخصصی برنامه‌ریزی فضایی*، سال ۲، شماره ۱-۲۰.
- ۱۳- فرجی سبکبار، حسنعلی، مطیعی لنگرودی، سیدحسن، یدالهی فارسی، جهانگیر، کریمزاده، حسین (۱۳۹۱). رتبه‌بندی زمینه‌های توسعه گردشگری در نواحی روستایی، با استفاده از تاپسیس خاکستری (مطالعه موردی: نواحی روستایی شهرستان ورزقان)، *پژوهش‌های روستایی*، سال ۳، شماره ۱، ۱-۲۶.
- ۱۴- قادری، اسماعیل، عزتی، عزت الله، حسین‌پور، شکوفه (۱۳۹۰). بررسی توسعه گردشگری روستایی در بخش آسara شهرستان کرج، *فصلنامه جغرافیایی سرزمین*، سال هشتم، شماره ۳۱، صص: ۳۰-۱۷.
- ۱۵- قبادی، پرستو، پاپ‌زن، عبدالحمید، زرافشانی، کیومرث و گراودی، شهرپر (۱۳۹۱)، واکاوی محدودیت‌ها و مشکلات توریسم روستایی با استفاده از تئوری بنیانی (مورد: روستای چرمله‌ی علیا)، *جغرافی و آمایش شهری و منطقه‌ای*، شماره ۵، صص: ۱۰۴-۷۹.
- ۱۶- قنبری، یوسف، کماسی، حسین، جمینی، داود، آریان‌پور، آزاد (۱۳۹۲). *شناسایی و اولویت‌بندی جاذبه‌های گردشگری شهرستان روانسر بر اساس پتانسیل جذب گردشگر، جغرافیا و پایداری محیط*، شماره ۳، ۸۶-۶۵.
- ۱۷- کرمی دهکردی، مهدی، میرکزاده، علی اصغر، غیاثوندگیاث، فرشته (۱۳۹۱). *تحلیل عوامل موثر بر توسعه گردشگری روستایی از دیدگاه روستاییان استان چهارمحال و بختیاری*، *مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی*، سال ۲۳، پیاپی ۴۵، شماره ۱، ۱۱۲-۹۹.
- ۱۸- مولایی هشجین، نصرالله، دانلین، کارینه، حسن‌نژاد، معصومه (۱۳۹۰). *تحلیل پیامدهای گردشگری در ناپایداری سکونتگاه‌های روستایی* (مطالعه موردی: دهستان بلده کجور - شهرستان نور)، *برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، سال ۱، شماره ۲، صص: ۱-۱۴.
- ۱۹- مهدوی، مسعود، قدیری معصوم، مجتبی، قهرمانی، نسرین (۱۳۸۷). *اثرات گردشگری بر توسعه روستایی با نظرسنجی از روستاییان دره کن و سولقان*، *فصلنامه روستا و توسعه*، سال ۱۱، شماره ۲، ۶۰-۳۹.
- ۲۰- نوری، غلامرضا، فتوحی، صمد، تقی‌زاده، زهرا (۱۳۹۲). *اولویت‌بندی قطب‌های گردشگری استان کرمانشاه براساس پتانسیل مناطق نمونه گردشگری با استفاده از روش تصمیم‌گیری چند معیاره تاپسیس*، *جغرافیا و پایداری محیط*، شماره ۴، صص: ۹۴-۷۵.
- ۲۱- یعقوبی، جعفر (۱۳۹۱). *نظرسنجی درباره برخی پیامدهای گردشگری روستایی در مناطق روستایی بخش سلطانیه، استان زنجان، روستا و توسعه*، سال ۱۵، شماره ۲، ۱۵۳-۱۳۹.
- 22-Arntzen, J., Setlhogile, T., & Barnes, J (2007). Rural livelihoods, poverty reduction, and food security in Southern Africa: Is CBNRM the answer? Washington, DC: International Resources Group.
- 23-Breidenbach, J., & Wickens, E (2004). Tourism routes as a tool for the economic development of rural areas vibrant hope or impossible dream? *Tourism Management*, 25 (1), 71- 79.

- 24-Burns, P., & Novelli, M (2007) Tourism and Politics: Global Frameworks and Local Realities (1 ed., pp. 1-4).
- 25-Dot, S (1994). National Rural Tourism strategy, commonwealth apartment of Tourism, Canberra.
- 26-Fossati, A. & Panella, G (2000). Tourism and sustainable development: a theoretical framework. In A, Fossati, & G. Panella (Eds.), Tourism and sustainable economic development (pp. 3 - 36). Boston: luwer Academic Publishers.
- 27-Giaoutzi, M., & Nijkamp, P (2006). Emerging trends in tourism development in an open world. In M. Giaoutzi, & P. Nijkamp (Eds.), Tourism and regional development: New pathways (pp. 1-12). Aldershot, UK: Ashgate Publishing Ltd.
- 28-Gnoth, J. and Zins, A. H (2011). Developing a Tourism Cultural Contact Scale, Journal of Business Research, in Press, Corrected Proof.
- 29-Holland J. Burian M. and Dixey L., (2003). Tourism in Poor Rural Areas, Diversifying the Product and Expanding the Benefits in Rural, Paper No. 12.
- 30-Kim S.S, Prideaux B, & Prideaux, J (2007). Using Tourism To Promote Peace On The Korean Peninsula, Annals of Tourism Research, Vol. 34, No. 2, pp. 291–309.
- 31-Lee, C. C., & Chang, C.P (2008). Tourism development and economic growth: a closer look at panels. Journal of Tourism Management. 29 (1), 180 - 192.
- 32-Lin Ch-H, Morais D.B and Hou J.Sh, (2003). Case Study of the Relationship Between Socio-Economic Equality and Spatial Distribution of Tourist Sites in Taiwan: An Application of Geographic Information Systems, Proceedings of the 2003 Northeastern Recreation Research Symposium, pp: 177-184.
- 33-Marcouiller D.W, Kim K.K and Deller S.C (2004). Natural Amenities, Tourism and Income Distribution, Annals of Tourism Research, Vol. 31, No. 4, pp. 1031–1050.
- 34-Nepal S.K (2007). Tourism and Rural Settlements Nepal's Annapurna Region, Annals of Tourism Research, Vol. 34, No. 4, pp. 855–875.
- 35-Opperman, M (1996). Rural Tourism in southern Germany, annals of Tourism research, vol. 23 Num 1, Pergamum Press, USA.
- 36-Sariisik, M., Turkay, O. and Akova, O (2011). How to Manage Yacht Tourism in Turkey: A SWOT Analysis and Related Strategies, Procedia Social and Behavioral Sciences, Vol. 24, PP. 1014–1025.
- 37-Sebele, L.S (2010). Community-based tourism ventures, benefits and challenges: Khama Rhino Sanctuary Trust, Central District, Botswana. Journal of Tourism Management. (31). 136–146.
- 38-Sharpley R & Sharpley J. (2003). Rural Tourism: An Introduction.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی